

[Christmas Møller.]

Jeg repræsenterer, give Tilslutning til Gennemførelsen af de to Lovforslag. Vi havde ønsket, at § 2 i det ene Lovforslag, Forslaget om Ændring af Luftfartsloven, havde faaet en anden Affattelse, end den højtærede Minister har givet det, men saaledes som Udvalgets ærede Ordfører har sagt, har vi frafaldet at stille Ændringsforslag herom, fordi vi gerne vilde have, at der paa dette Omraade, som jo baade er et Eventyrland, men som jo i Sandhed ogsaa har en hel Del med Praktik at gøre, skulde være saa megen Enighed som muligt. Vor Holdning er ogsaa dikteret af Ønsket om, at Ministeren heraf skulde forstaa, at alle Grupper inden for Udvalget vilde staa bag ham, hvis han satte sine Kræfter ind paa at faa gjort noget for Udviklingen af Luftfarten, baade hvad angaar Trafikflyvningen inden for Landets Grænser, og ogsaa den private Flyvning; jeg har da ogsaa af Forhandlingerne i Udvalget forstaaet, at Ministeren deler dette Ønske, og at han i meget høj Grad i den kommende Tid vil være sindet at gøre, hvad han kan, for at der kan skaffes Flyvemaskiner baade til den ene og den anden Slags Flyvning, saaledes at Flyvningen i Danmark kan udvikles, saa at vi ikke behøver at staa tilbage, hvad man jo sikkert maa sige, vi i Øjeblikket i nogen Grad gør i Forhold til andre Lande.

Jeg er enig med Udvalgets højtærede Ordfører i, at man ikke maa tage Eventyret fra Menneskene, og hvis jeg kan forstaa det paa den Maade, at det moderne Eventyr, som Socialismens Fremmarch har været, — saa ubegribeligt den er, det er netop derfor, jeg kalder det et Eventyr — er ved at miste sin Tilløkkelse, og at man derfor maa have nogle andre Eventyr at beskæftige Fantasien med, ja, saa vilde det jo tilfredsstillende mig endnu mere. Men jeg synes, man videre har Lov til at sige, at Eventyr alene er Flyvningen ikke mere; den er i høj Grad — og jeg for mit Vedkommende tror, den vil blive det i højere og højere Grad — en praktisk Ting. Og det maa nu i Betragtning af den overordentlige Magt, som gennem dette Lovforslag gives Regeringen, og som i det hele ligger hos Regeringen, og som ogsaa før laa der, være Statens Opgave at drage Omsorg for, at Flyvningen udvikles saa stærkt og saa godt som muligt.

Vi kan anbefale det stillede Ændringsforslag og anbefaler at stemme for Lovforslagene ved tredje Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Jeg takker Udvalget for den

hurtige Behandling af disse to Lovforslag og for den enstemmige Indstilling.

Jeg er meget tilfreds med, at man har kunnet give Afkald paa at stille det Ændringsforslag, der er nærmere omtalt i Betænkningen, for i modsat Fald maatte jeg have fraaraadet det høje Ting at stemme for det. Jeg lægger megen Vægt paa, at Rigsdagen som hidtil kan staa samlet om at give dansk Luftfart de bedst mulige Vilkaar og om at gennemføre de Bestemmelser, der i saa Henseende efterhaanden maatte blive fornødne.

Den haarde Kamp, der her og andetsteds føres mellem de forskellige Trafikmidler, har overalt medført en voksende Forstaaelse af, at alt for meget vilde gaa i Stykker, hvis denne Kamp uhindret kunde fortsættes. Ud fra samfundsmæssige Hensyn har Staten som Varetager af Samfundets Interesser derfor maatte gribe ind og søge tilvejebragt et fornøftigt Samarbejde mellem Befordringsmidlerne i Stedet for en ødelæggende Konkurrence. Det vilde derfor synes lidet rimeligt, om man ikke nu, da vi øjensynligt staaar overfor en stærk Udvikling af Luftfarten, drog Lære af de paa andre Trafikomraader indvundne Erfaringer og sikrede en rolig og forstandig Udvikling, som maa have Dækning af det forhaandenværende Trafikbehov til Maal, men som tillige tager Sigte paa i videst mulig Udstrækning at udnytte det nye Trafikmiddels Egenskaber, ikke i Kamp mod, men i frugtbart Samarbejde med andre Trafikmidler, hvor dette skønnes ønskeligt og muligt. Jeg tænker i denne Forbindelse bl. a. paa et Samarbejde mellem den danske Luftfart og Statsbanerne, et Samarbejde, der, saa vidt jeg skønner, inden længe maa blive aktuelt. Ud fra disse samfundsmæssige Hensyn og som Varetager af Almenvellet maa Staten derfor have Mulighed for at kunne gribe regulerende ind, hvor dette anses for paakrævet.

Jeg har gjort disse Bemærkninger for derved at tilkendegive, at jeg opfatter dette, at man fra alle Sider har kunnet enes om at gennemføre Lovforslaget uændret, som Udtryk for, at man anerkender den Betragtning, jeg her har gjort gældende.

I øvrigt er jeg enig med de ærede Talere, som har haft Ordet før mig, i, at dansk Luftfart og Luftfarten i Almindelighed ikke længere alene er et Eventyr, men er praktisk Virkelighed, og at det, det kommer an paa, er, at man nu forstaaar, at udnytter man ikke de Muligheder, der foreligger, saa vil det være udelukket, at Dan-